

Republika Hrvatska
Trgovački sud u Zadru
Zadar, Dr. Franje Tuđmana 35

Poslovni broj: 11 P-79/2021-16

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

I

R J E Š E N J E

Trgovački sud u Zadru, po sutkinji Katarini Zdunić, u pravnoj stvari tužitelja Stečajna masa iza Bis nekretnine d.o.o., Zagreb, Radnička cesta 30, OIB: 28589394511, zastupanog po stečajnom upravitelju Mateu Ercegu iz Zagreba, protiv tuženice REPUBLIKE HRVATSKE, OIB: 52634238587, zastupane po Županijskom državnom odvjetništvu u Zadru, radi utvrđenja osnovanosti osporavanja tražbine, 25. studenoga 2021.

p r e s u d i o j e

Utvrđuje se da je osnovano tužiteljevo osporavanje tuženikove tražbine u iznosu od 634.392,49 kuna, kao tražbine drugog višeg isplatnog reda, prijavljene u stečajni postupak koji se vodi nad tužiteljem pred Trgovačkim sudom u Zadru pod poslovnim brojem St-236/2020.

i

r i j e š i o j e

Nalaže se tuženici naknaditi tužitelju trošak postupka u iznosu od 5.400,00 kuna, uvećan za zakonsku zateznu kamatu tekuću od dana donošenja presude do isplate, u visini stope određene člankom 29. Zakona o obveznim odnosima koje se za svako polugodište određuje uvećanjem prosječne kamate na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotnih poena, sve u roku od 8 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj je u tužbi podnesenoj ovom sudu 17. veljače 2021, u bitnome, naveo kako je ovosudnim rješenjem posl. br. St-236/2020 od 27. siječnja 2021.

osporena tražbina tuženice kao tražbina drugog višeg isplatnog reda u iznosu od 634.392,42 kuna. Tražbinu tuženice osporio je stečajni upravitelj tužitelja iz razloga što smatra kako je tuženikova tražbina u zastari, slijedom čega je stečajni upravitelj tužitelja rješenjem upućen pokrenuti predmetnu parnicu. Tuženica je u svojoj prijavi tražbine istaknula kako u svrhu prijave svoje tražbine raspolaže ovršnom ispravom za iznos od 625.315,80 kuna i to Poreznim rješenjem klasa : UP/I-471-02/06-01/213, Ur broj: 513-07-01-06-5 od 7. srpnja 2006., rješenjem poreza na tvrtku za 2008. godinu, Klasa: UP/I-410-12/09-01/460, UR. broj: 513-07-01-65/09-01 od 9. lipnja 2009., rješenjem poreza na tvrtku za 2010. godinu, Klasa: UP/I-410-12/11-01/348, Ur. broj: 513-07-01-65/11-01 od 27. srpnja 2011. i ovjerenim izlistom zaduženja godišnjeg obračuna poreza na tvrtku za 2012. godinu. Prema odredbama Općeg poreznog zakona (Narodne novine 115/2016, 106/2018, 121/2019, 32/2020, 42/2020) pravo i obveze poreznog tijela na utvrđivanje porezne obveze i kamata, pravo i obveza poreznog tijela na naplatu poreza, kamata i troškova ovrhe te pravo poreznog obveznika na povrat poreza, kamata i troškova ovrhe zastarijeva za šest godina od dana kada je zastara počela teći. Zastara prava na utvrđivanje porezne obveze i kamata počinje teći istekom godine u kojoj je nastala porezna obveza. Nastanak porezne obveze propisan je posebnim poreznim zakonima. Budući da su porezne obveze pa time i zastara za iste za prvo porezno rješenje počele teći 1. siječnja 2007., za drugo od 1. siječnja 2010, za treće rješenje od 1. siječnja 2012., za godišnji obračun za 2008. godinu 1. siječnja 2009., a tuženik je svoju tražbinu prijavio u stečajnom postupku 4. siječnja 2021., jasno je da je po svakoj tuženikovoju osnovi protekao rok od šest godina pa je i tražbina u zastari.

2. Tuženica u svom odgovoru na tužbu dostavljenom ovom sudu 15. ožujka 2021., u bitnome, navodi kako se najprije protivi previsoko označenoj vrijednosti predmeta spora. Naime, tužitelj je kao vrijednost predmeta spora označio visinu osporene prijavljene tražbine, a budući da se ovaj postupak ne vodi radi isplate, ovako visoko označena vrijednost predmeta spora dovesti će isključivo do neopravdano povećanih troškova postupka. Tuženica ističe kako tražbina osigurana založnim pravom u dijelu koji se odnosi na glavni dug nije zastarjela, kako je to propisano člankom 222. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine br. 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18; u daljnjem tekstu: ZOO. Ističe kako smatra da bi vođenje ove parnice jedino za svrhu imalo utoliko što će nastali parnični troškovi dodatno opterećivati stečajnu masu i onemogućavati tuženicu kao razlučnog vjerovnika. Nadalje, tuženica dovodi u pitanje i postojanje pravnog interesa tužitelja za vođenje ove parnice, budući da u stečajnom postupku postoji samo jedan vjerovnik, tuženica, i ona se ne može ni približno namiriti iz stečajne mase. U konkretnom slučaju tuženica se može samo namiriti iz prodaje nekretnine i do visine svoje tražbine koja je osigurana založnim pravom, a nikako preko toga. Tuženica osporava i činjenične i pravne navode iz tužbe te osnovanost tužbenog zahtjeva. Trgovačko društvo Bis nekretnine d.o.o. brisano je iz sudskog registra na temelju čl. 70. Zakona o sudskom registru na osnovi rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu broj Tt-14/2311-10 od 20. listopada 2014. Zastara se utvrđuje na dan 20. listopada 2014. pa šest godina unatrag. Od brisanja društva zastara ne teče jer vjerovnik nije imao mogućnost zahtijevati ispunjenje obveze sudskim putem. Brisanjem društva je nastupio zastoj zastare sve dok vjerovnik nije stekao mogućnost prijaviti svoju tražbinu u postupku likvidacije koji je otvoren nad brisanim društvom rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu broj R1-21/15-8 od 29. travnja 2015. i tuženica je u tom postupku prijavila svoju tražbinu u visini od 577.448,39 kuna. Podnošenjem prijave u postupku likvidacije nastupio je prekid zastare na temelju čl. 241. ZOO-a. Također dodaje kako je njena tražbina osigurana založnim pravom na

nekretnini do visine od 217.305,88 kuna glavnog duga. Nadležno porezno tijelo je po službenoj dužnosti na temelju Općeg poreznog zakona rješavalo o zastari prava na naplatu potraživanja i u tom postupku je otpisana kamata na dugove iz 2007. zbog zastare. Glavnica nije zastarjela jer je osigurana založnim pravom.

3. Na gornje navode je tužitelj istakao kako ni ne osporava tuženici razlučno pravo koje u stečajnom postupku i nije predmet ispitivanja, odnosno nije tuženici osporio da svoje potraživanje koje je osigurano na nekretnini tužitelja namiri iz vrijednosti te nekretnine, već je osporio tražbinu prijavljenu kako tražbinu stečajnog vjerovnika koja se sastoji od 217.825,88 kn glavnog duga i 416.566,61 kn kamata. Naime, tužitelj je osporio predmetnu tražbinu jer je ista zastarjela pa je tuženica ne može namirivati kao stečajni vjerovnik iz cjelokupne imovine stečajnog dužnika, već je može eventualno namiriti iz nekretnine stečajnog dužnika kojom je ta tražbina osigurana. Dakle, tuženica ne može biti stečajni vjerovnik već samo razlučni vjerovnik. Protivi se navodima tuženice da bi brisanje prednika tužitelja dovelo do zastoja zastare kao i da bi prijava tražbine u likvidacijskom postupku predstavljala prekid zastare, budući da je veći dio tražbine već do brisanja prednika tužitelja bio u zastari. Tužitelj je također naveo kako se ne protivi utvrđenju vrijednosti predmeta spora u iznosu od 10.000,00 kuna, a kako to predlaže tuženika.

4. Povodom prigovora tuženice je rješenjem na raspravnom zapisniku 27. srpnja 2021. utvrđena vrijednost predmeta spora u iznosu od 10.000,00 kuna.

5. U dokaznom postupku pregledane su isprave u spisu, i to: ovosudno rješenje posl. br. St-236/2020-15 od 27. siječnja 2021. (l.s. 4-6), izvadak iz zemljišne knjige za k.o. Šestine, zk. ul. 6382 (l.s. 16), povijesni izvadak iz sudskog registra za tužitelja i prednika tužitelja, prijava tražbine u stečajnom postupku s prilogima (l.s. 27-49) te u ovosudni spis posl. br. St-236/2020 i spis Trgovačkog suda u Zagrebu posl. br. R1-21/15.

6. Sukladno odredbama čl. 7. i 10. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine br. 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 84/08, 123/08, 57/11 i 25/13; u daljnjem tekstu: ZPP) sud nije provodio ni druge dokaze jer bi to bilo protivno načelu ekonomičnosti postupanja te ovlastima suda da utvrdi činjenice i izvede dokaze koje stranke nisu predložile tijekom parničnog postupka.

7. Tužbeni zahtjev tužitelja je osnovan.

8. Predmet postupka je utvrđenje osnovanosti tužiteljevog osporavanja tražbine koju je tuženica prijavila u stečajnom postupku nad tužiteljem.

9. Nesporne su u ovom postupku činjenice:

- tuženica je prijavila svoje potraživanje u stečajnom postupku nad tužiteljem u iznosu od 634.392,49 kuna ukupno, a koje se odnosi na iznos od 217.825,88 kuna na ime glavnice te iznos od 416.566,61 kuna na ime kamata,
- tuženica ima uknjiženo založno pravo kao osiguranje potraživanja prema tužitelju u iznosu od 217.305,88 kuna na nekretnini u vlasništvu tužitelja, odnosno stečajnoj masi, oznake k.č. 1599/8 k.o. Šestine
- tuženica svoje potraživanje temelji na ovršnim ispravama i to na Poreznom rješenju klasa: UP/I-471-02/06-01/213, Ur.broj 513-07-01-06-5 od 7. 7. 2006.; Rješenju poreza na tvrtku za 2008. godinu klasa: UP/I-410-12/09-01/460, Ur.broj 513-07-01-65/09-01 od 9. 6. 2009.; Rješenju poreza na tvrtku za 2010. godinu klasa: UP/I-410-12/11-01/348, Ur.broj 513-07-01-65/11-01 od 27. 7. 2011. i ovjerenom izlistu zaduženja godišnjeg obračuna poreza na tvrtku za 2012. godinu,

10. Sporno je u ovom postupku bilo je li potraživanje tuženice u zastari odnosno je li osnovano osporavanje tražbine tuženice od strane tužitelja i može li ista na osnovi predmetne tražbine biti stečajni vjerovnik u stečaju nad tužiteljem.

11. Najprije se ističe kako je prigovor tuženice postojanju pravnog interesa tužitelja neosnovan, prvenstveno iz razloga što je isti na pokretanje ovoga postupka upućen rješenjem suda (ovosudno rješenje posl. br. St-236/2020 od 27. siječnja 2021.) , a potom i iz razloga što se radi o stečajnom dužniku i nesporan je njegov interes za utvrđenjem neosnovanosti tražbine vjerovnika u stečajnom postupku.

12. Uvidom u ovosudno rješenje posl. br. St-236/2020-15 od 27. siječnja 2021. utvrđeno je kako je stečajni upravitelj tužitelja, u stečajnom postupku koji se vodi nad tužiteljem, osporio prijavljenu tražbinu ovdje tuženice u ukupnom iznosu 634.392,49 kuna, te je isti upućen na parnicu radi dokazivanja osnovanosti svoga osporavanja. Stečajni upravitelj osporio je prijavljenu tražbinu navodeći kako se ista temelji na poreznom rješenju iz 2006. pa je sukladno odredbi čl. 108. Općeg poreznog zakona zastarjela.

13. Iz izvotka iz zemljišne knjige za k.o. Šestine, zk. ul. 6382 utvrđeno je kako je na nekretnini uknjiženog vlasništva prednika tužitelja uknjiženo i založno pravo u korist ovdje tuženice, temeljem rješenja o osiguranju i to za iznos od 217.305,88 kuna.

14. Prema odredbi čl. 108. st. 1. Općeg poreznog zakona (Narodne novine br. 42/20) pravo i obveze poreznog tijela na utvrđivanje porezne obveze i kamata, pravo i obveza poreznog tijela na naplatu poreza, kamata i troškova ovrhe te pravo poreznog obveznika na povrat poreza, kamata i troškova ovrhe zastarijeva za šest godina računajući od dana kada je zastara počela teći. Nadalje, st. 2. istoga članka je određeno da zastara prava na utvrđivanje porezne obveze i kamata počinje teći istekom godine u kojoj je nastala porezna obveza.

15. Nadalje, prema odredbi čl. 222. ZOO-a kad protekne vrijeme zastare, vjerovnik čija je tražbina osigurana zalogom ili hipotekom može se namiriti samo iz opterećene stvari ako je drži u rukama ili ako je njegovo pravo upisano u javnoj knjizi. Međutim, zastarjela tražbina kamata i drugih povremenih davanja ne može se namiriti ni iz opterećene stvari.

16. Uvidom u dokumentaciju koja prileži spisu, a ponajprije rješenja na kojima tuženica temelji svoju tražbinu u stečajnom postupku za zaključiti je kako je došlo do zastare većeg dijela predmetnog potraživanja čak i prije brisanja prednika tužitelja iz sudskog registra, što je bilo 20. listopada 2014. pa tako ne bi bio osnovan dio navoda tuženice kojima se ista poziva na prekid odnosno zastoje zastare potraživanja. Međutim, sve i da nije do 20. listopada 2014. došlo do zastare predmetnog potraživanja, neosnovano je pozivanje tuženice na odredbu čl. 237. ZOO-a kao opravdanje zastoja zastare, jer prema toj odredbi zastara ne teče za sve vrijeme za koje vjerovniku nije bilo moguće zbog nesavladivih prepreka sudskim putem zahtijevati ispunjenje obveze. Naime, činjenica je da bilo koji vjerovnik ima mogućnosti sudskim putem djelovati u smjeru naplate svoje tražbine iako je dužnik brisan, naročito u situaciji u kojoj se nalazi tuženica pri čemu zna da postoji nekretnina u vlasništvu brisanog subjekta i to nekretnina na kojoj ista ima uknjiženo založno pravo, sukladno odredbama Zakona o trgovačkim društvima i Stečajnoga zakona.

17. Na temelju ovako utvrđenog činjeničnog stanja, nakon cjelokupnog provedenog dokaznog postupka, uzimajući u obzir svaki dokaz pojedinačno kao i dovodeći ih u međusobnu vezu, kao i primjenom naprijed citiranih odredbi zakona, temeljem čl. 8. ZPP-a, ovaj sud zaključuje kako je tužbeni zahtjev tužitelja osnovan.

18. Naime, za predmetno potraživanje prema ovršnim ispravama koje je tuženica dostavila u stečajni postupak zastara počinje teći kako slijedi:

- za potraživanje iz Poreznog rješenja klasa: UP/I-471-02/06-01/213, Ur.broj 513-07-01-06-5 od 7. srpnja 2006. zastara je počela teći 1. siječnja 2007.
- za potraživanje iz Rješenja poreza na tvrtku za 2008. godinu klasa: UP/I-410-12/09-01/460, Ur.broj 513-07-01-65/09-01 od 9. 6. 2009. zastara je počela teći 1. siječnja 2010.,
- za potraživanje iz Rješenja poreza na tvrtku za 2010. godinu klasa: UP/I-410-12/11-01/348, Ur.broj 513-07-01-65/11-01 od 27. 7. 2011. zastara je počela teći 1. siječnja 2011. i
- za potraživanje prema ovjerenom izlistu zaduženja godišnjeg obračuna poreza na tvrtku za 2012. godinu zastara je počela teći 1. siječnja 2013.

19. Ako uzmemo u obzir da apsolutna zastara prema naprijed citiranim odredbama OPZ-a nastupa šest godina računajući od dana kada je počela teći, a nužno je utvrditi je li nastupila prije zaključenja glavne rasprave u ovoj pravnoj stvari odnosno prije 14. listopada 2021., sud dolazi do zaključka kako je doista nastupila apsolutna zastara predmetnog potraživanja, pa je tako i osnovan tužbeni zahtjev tužitelja.

20. U odnosu na navode tuženice da sukladno odredbi čl. 222. ZOO-a u o odnosu na potraživanje osigurano založnim pravom na nekretnini ne može nastupiti zastara, za istaći je kako se tumačenjem navedene odredbe dolazi do zaključka da i u odnosu na takvo potraživanje zastara može nastupiti, međutim, vjerovnik se može namiriti samo iz opterećene stvari, ukoliko ju drži odnosno ukoliko ima upisano pravo na istoj u javnoj knjizi. Također, i u tom slučaju, zastarjela tražbina kamata i drugih povremenih davanja ne može se namiriti ni iz opterećene stvari. Tako proizlazi i iz odredbe čl. 109. st. 10. OPZ-a. U odnosu na navedeno, ovom odlukom se ne ulazi u pravo tuženice kao založnog vjerovnika, ali opravdano tužitelj smatra da tuženica ne može temeljem navedenih okolnosti biti stečajni vjerovnik i svoju zastarjelu tražbinu namirivati iz cjelokupne imovine tužitelja, neovisno o činjenici što je u ovom trenutku jedina imovina stečajnog dužnika upravo nekretnina na kojoj tuženica ima uknjiženo založno pravo.

21. Slijedom svega navedenoga, valjalo je odlučiti kao u izreci ove presude.

22. Odluka o trošku temelji se na odredbi čl. 154. st. 1. i 164. ZPP-a pa je tako tužitelju priznat trošak sudske pristojbe na tužbu u iznosu od 5.000,00 kuna i na presudu u iznosu od 400,00 kuna, što ukupno iznosi 5.400,00 kuna.

23. Slijedom navedenoga, valjalo je odlučiti kao u izreci rješenja.

U Zadru 25. studenoga 2021.

Sutkinja
Katarina Zdunić

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude može se izjaviti žalba u roku 15 (petnaest) dana od dana uručenja ovjerenog prijepisa iste, putem ovog suda Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske, pismeno, u 3 istovjetna primjerka.

Stranci koja je uredno obaviještena o ročištu za objavu i uručenje presude, rok za žalbu teče od dana objave, a ukoliko stranka nije uredno obaviještena o ročištu za objavu i uručenje, rok za žalbu teče od dana dostave.

DNA:

1. Tužitelju po punomoćniku uz poziv na plaćanje sudske pristojbe u iznosu od 400,00 kuna
2. Tuženici po ŽDO Zadar

Broj zapisa: **eb302-74517**

Kontrolni broj: **0cbaa-32ff5-d4026**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=KATARINA ZDUNIĆ, L=ZADAR, O=TRGOVAČKI SUD U ZADRU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zadru** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.